

Dergimizin 2018 yılının son sayısıyla karşınızdayız.

Bu sayımızda 7'si araştırma 1'i derleme olmak üzere 8 makale yer almaktadır. Şimdiye kadar sık kullanılmayan eğitim yöntemleri ile yapılan uygulamaların ve sonuçlarının sunulduğunu gösteren çalışmaların bu sayıya damgasının vurduğu söylenebilir. Ayrıca 7 makaleden 5'inin klinik eğitimle ilgili çalışmalar olması dikkati çekmektedir.

C.O. Kara ve E.Gürpınar'ın Pamukkale Üniversitesinden teryüz sınıfların klinikte uygulamasıyla ilgili çalışmaları çok eğitimiçi özendirerek niteliktedir.

Ege Üniversitesinden S.Karabilgin Öztürkçü ve İ.Başer Kolcu'nun makaleleri 'jigsaw' (yapboz) tekniği konusunda hem bilgi veren hem de iyi bir uygulama örneği sunan bir çalışma olarak göze çarpmaktadır.

Makale içinde kullanılan 'yapboz'un, bu tekniğin Türkçe karşılığı olarak çok uygun olduğu ve yaygınlaştırılması gerektiği görüşümü de bildirmek isterim.

Tıp eğitimi terimlerinin Türkçe karşılıklarının bulunması, özendirilmesi ve yaygınlaştırılmasının da Dergimizin görevleri arasında olduğu kanısındayım.

Trakya Üniversitesinden A.Kudaibergenova ve arkadaşlarının çoklu aktif öğrenme yöntemleri ile yürütülen seçmeli bir dersle ilgili tanıtım ve alınan geri bildirimleri değerlendiren çalışmaları yapılan eğitimin etkililiğini yansıtmaktadır.

Benzer şekilde T. Atmaca Temrel ve arkadaşlarının 'Acil Servis Doktorları En İyi Nasıl Öğrenir?' başlıklı makalesi de on bir kamu hastanesinde çalışan 223 acil tıp hekimi ile yapılmış olan ve katılımcıların tek değil birden fazla öğrenme tercihlerini yansıtarak çoklu eğitim yöntemlerinin kullanılması gerekliliğini vurgulayan bir çalışmadır.

Dokuz Eylül Üniversitesinde Berna Musal'ın Akran Danışmanlığı uygulamalarına ilişkin çalışması her fakülte tarafında dikkate alınması gereken bir uygulamayı gündeme getirmektedir.

S.Özsvurmaz ve A. Mandıracıoğlu'nun Adnan Menderes Üniversitesinin iki farklı fakültesinde (Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri) uyguladıkları Öğrencilerin Klinik Eğitim Ortamına İlişkin Algılarının ve Akademik Özyeterliliğin Değerlendirilmesi konulu makaleleri çok sayıda öğrenci ile yapılmış ve önemli sonuçları olan bir çalışmayı yansıtmaktadır.

Ege Üniversitesinden N.Demiral-Yılmaz ve A.Yalçınkaya'nın Tıp Öğrencilerinin Öğrenme İklimi Algılarının; Akademik Özyeterlik, Hekimlik Mesleğine Yönelik Tutum ve Akademik Başarı Açısından İncelenmesi başlıklı çalışması yine çok sayıda (748) öğrenci ile yapılan ve klinikte eğitimde, öğrencilerin klinik öğrenme iklimi algıları, hekimlik mesleğine yönelik tutumları, akademik özyeterlik algıları ve akademik başarılarının birbiriyle olan ilişkisi irdelenmiştir.

Dergimizin bu sayıdaki derleme makalesi S.Yardım ve Y.Şenol'un Kötü Haber Vermede İletişim Becerileri konusundadır.

Önümüzdeki sayılarda yeniden birlikte olmak üzere Yayın Kurulu adına şimdiden yeni yılınızı kutluyor esenlikler diliyorum.

Saygılarımla

Prof. Dr. Sabri KEMAHLI

Baş Editör IV
